

κήρυγμα

κήρυγμα, το, ουσ. [<μτγν. κήρυγμα], το κήρυγμα· εκτεταμένος συμβουλευτικός ή προτρεπτικός λόγος, που προκαλεί δυσαρέσκεια, δυσφορία, γιατί γίνεται συνήθως με φορτικό τρόπο: «ε, ρε πούστη μου, πάω να τρελαθώ, κάθε φορά που μ' αρχίζει το κήρυγμα ο πατέρας μου!»·

- *κάνω κήρυγμα (σε κάποιον)*, συμβουλεύω, προτρέπω με φορτικό τρόπο κάποιον να κάνει κάτι με αποτέλεσμα να προκαλέσω τη δυσαρέσκεια, τη δυσφορία του: «όταν τον ακούσεις να κάνει κήρυγμα περί τιμιότητας, θα σου γίνουν τα νεύρα τιράντες»·

- *μου κάνει κήρυγμα*, προσπαθεί φορτικά να με πείσει για κάτι: «μ' είχε με τις ώρες και μου 'κανε κήρυγμα να του δώσω τα λεφτά που του χρειαζόταν».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας